

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН	
Изх. №	163
10.06.2011	г.р. Ихтиман - 2050
(2)	

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
VSC-1212	11-06-20

ДО ЧЛЕНОВЕТЕ НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

СТАНОВИЩЕ

на съдиите в Районен съд – Ихтиман

Относно: модел за оптимизиране на съдебната карта на районните съдилища /Модел 4/

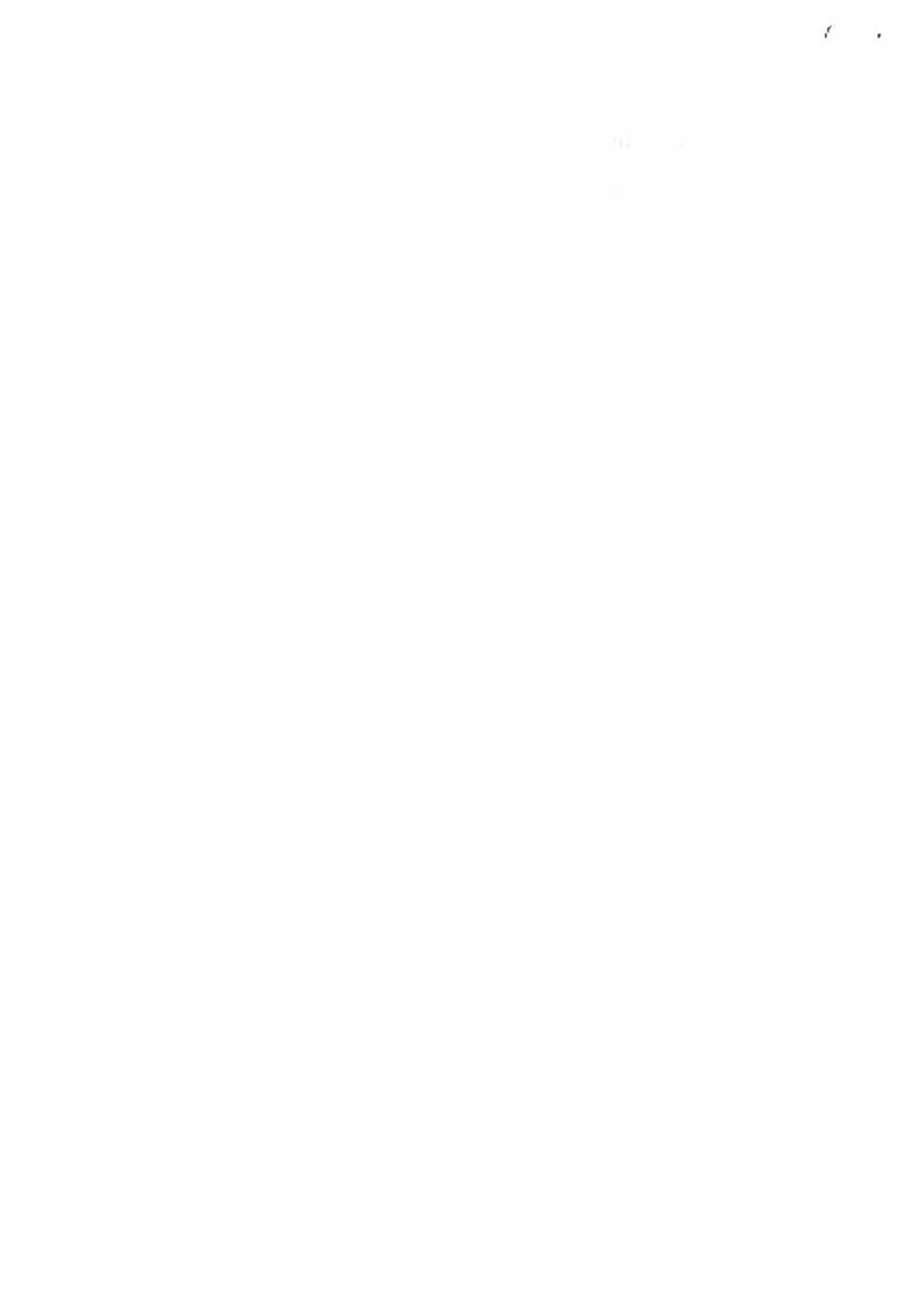
УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Във връзка с предстоящото обсъждане на модел за оптимизиране на съдебната карта на районните съдилища и изготвяне на Пътна карта за реформа на териториалната структура на останалите съдилища изразяваме своето становище по предлагания Модел 4.

До настоящия момент при обсъждането на възможните пътища за оптимизация на съдебната карта остана неясно какво налага подобна радикална реформа на съдилищата в страната, каквато е предвидена при евентуалната реализация на Модел 4.

Според работната група чрез реформата се цели справянето с неравномерната натовареност и за справедливо и своевременно кариерно развитие на магистратите.

Посочените цели, макар и немаловажни, не могат да обосноват вземането на решение за подобен радикален подход, свързан с промяна на родовата подсъдност, който е очертан в предлагания Модел 4. Този модел би бил мислим само ако в цялата страна районните съдилища не упражняват качествено и ефективно своите функции. А това не е така – системата на съдилищата е плод на вековна традиция, като приетата родова подсъдност обезпечава достъпа до съд на гражданите. Системата в своите взаимовръзки и структура е позната на гражданите, а и на институциите. Създадена е трайна и устойчива практика.

Съдиите са добре квалифициирани /което е видно от ежегодните статистически данни/, работят ефективно с местните власти, с прокуратура и полиция и пр.

Според нас приетият Модел 4 няма да може да се справи със свръхнатовареността на столичните съдилища, защото броят на делата, разглеждани от СРС и СГС ще остане същия, а единствено ще се преместят неопределен брой съдии, които обективно няма къде да бъдат битово настанени.

В момента в районните съдилища освен съдии с изключително голям стаж правораздават и много млади колеги, които са отлично теоретично, а и практически подгответи. Дори редактираната версия на модела ще бъде своеобразен професионален удар спрямо тях, тъй като са обречени да се деквалифицират, разглеждайки бързоликвидни и с ниска фактическа и правна сложност дела.

При положение, че броят на районните съдилища, макар и като териториални отделения, ще остане същият, това означава, че няма ефективно преразпределение на ресурсите /икономически и кадрови/.

По същество реформата представлява връщане назад във времето и създаване на „мирови съдии“, по подобие на уредбата в Закона за устройство на съдилищата от 1880 г.

Не е допустимо пред реформата на съдебната карта да се залага постигането на друга цел, а именно – кариерното израстване на магистратите. Съдебната карта и кариерното израстване са коренно различни проблеми на системата и не са в пряка зависимост един от друг. Вместо да се вземат адекватни мерки за ускоряване на конкурсните процедури или дори реформа в системата на конкурсите, реформата на съдебната карта цели преодоляване дефицитите в тази система.

Несъмнено е, че принципите на бързо, евтино и близко до хората правосъдие следва да бъдат застъпени и при реформирането на съдебната карта. Очевидно е, че следва да бъдат предприети непопулярни мерки, като сливане на съществуващи съдилища или закриване на някои изключително ниско натоварени съдилища, намиращи се в близост до други, които имат ресурса да поемат разглежданите от закритите съдилища дела, но не бива с лека ръка да бъде разбита структурата особено на районните съдилища, които през годините са доказали своята ефективност.

Като цел на реформата се залага възможната специализация на съдиите по материя. Безспорно е, че специализацията допринася за по-добрата

квалификация на магистратите, но за нас остана неясно какво налага подобна специализация на всяка цена и за всички съдилища, тъй като обективно между специализацията и качественото правосъдие няма правопропорционална зависимост. В принципен план абсолютната специализацията не следва да се осъществява във всички съдилища, защото при съдилища под б души обективно ще се затрудни организацията на работа. Няма пречка специализацията по материя да е по преценка на общото събрание на съдиите от съответния съд. Това наше становище е породено основно от опасението, че спецификата на делата в такива съдилища в комбинация със заложената реформа за разглеждане на бързо ликвидни дела с ниска фактическа и правна сложност ще влоши качеството на правораздаването спрямо настоящото.

Въпреки че в публикувания Доклад относно Модел 4 е предвидено запазване на съществуването на Районен съд – Ихтиман като самостоятелна структура, в принципен план буди притеснение обстоятелството, че се предвижда образуването на два граждански и един постоянен наказателен състав. Този начин на структуриране на съдийския състав при пълна специализация по материя би създало редица организационни трудности /за дежурства, ползване на отпуски, заместване при отсъствие и пр./, а и било в нарушение на принципа за случайното разпределение на делата.

В този смисъл считаме, че реформата на съдебната карта, която несъмнено е наложителна, е необходимо да бъде внимателно обмислена, така че да бъдат защитени преди всичко интересите на гражданите, така че тази реформа да им осигури качествено, своевременно и ефективно правосъдие, което в крайна сметка е крайната цел на правораздаването, а не комфорта на магистратите и на администрацията.

Съдия Радослава Йорданова

Съдия Светозар Георгиев

Съдия Димитър Цончев

